

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/82 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz częściowych przeglądów okresowych na podstawie art. 11 ust. 3 tego drugiego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że przywóz towarów nie może zostać zwolniony z cła antydumpingowego ustanowionego w art. 1 tego rozporządzenia wykonawczego, jeżeli faktura niezbędna do uzyskania takiego zwolnienia wskazuje w oświadczeniu, o którym mowa w pkt 9 wyliczenia zawartego w załączniku do tego rozporządzenia wykonawczego, nie decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/87 z dnia 21 stycznia 2015 r. przyjmującą zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, lecz decyzją Komisji 2008/899/WE z dnia 2 grudnia 2008 r. przyjmującą zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.
- 2) Faktura w ramach zobowiązania, zawierająca wszystkie elementy wymienione w załączniku do rozporządzenia wykonawczego 2015/82, nie może zostać przedstawiona w celu uzyskania zwolnienia przewidzianego w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia wykonawczego w ramach procedury ustanowionej w art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r., zainicjowanej w celu otrzymania zwrotu ceł antydumpingowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Société Eco TLC / Ministre d'État, ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-556/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Pojęcie „zasobów państwowych” – Rozszerzona odpowiedzialność producentów – Organizacja ekologiczna upoważniona przez organy publiczne do pobierania wkładów finansowych od podmiotów wprowadzających do obrotu określone produkty w celu zapewnienia w ich imieniu realizacji spoczywającego na nich ustawowego obowiązku przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów – Wsparcie finansowe wypłacane przez organizację ekologiczną na rzecz sortowni, z którymi zawarte zostały umowy]

(2020/C 423/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Eco TLC

Strona pozwana: Ministre d'État, ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Économie et des Finances

przy udziale: Fédération des entreprises du recyclage

Sentencja

Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dyspozycja normy, zgodnie z którą organizacja ekologiczna będąca podmiotem prawa prywatnego o celu niezarobkowym, upoważniona przez organy publiczne, otrzymuje od podmiotów wprowadzających do obrotu pewną kategorię produktów, na podstawie zawartej z nimi w tym celu umowy, wkłady finansowe w zamian za świadczenie usługi polegającej na zapewnianiu w imieniu tych podmiotów przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów oraz przekazuje podmiotom odpowiedzialnym za sortowanie tych odpadów i ich odzysk subwencje, których wysokość jest ustalona w upoważnieniu w świetle celów środowiskowych i społecznych, nie stanowi interwencji państwa lub przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu tego postanowienia, pod warunkiem że wsparcie to nie pozostaje stale pod kontrolą publiczną, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.